

foretaget store Ændringer i Forhold til den gældende Lov. I § 1 staar der: „I Søer, Aaer, Bække og andre lignende naturlige ferske Vande skal Retten til at drive Fiskeri alene tilkomme Ejeren af den tilstødende Jordlod.“ Det er en meget stærkt privilegeret Stilling, der her gives Lodsejerne, endnu stærkere end den, der gives ved Aalegaardsprivilegiet. Jeg tror, det vilde være heldigt, om der ogsaa her blev foretaget en Forandring. Naturligvis er Forholdene her vidt forskellige fra Forholdene ved Kysten, idet Fiskeriet ved Aaer kun kan drives fra Bredden, og der kan derfor naturligvis ikke være Tale om at give fri Fiskeriet, Lodsejeren maa være Herre over, hvem der færdes paa hans Jord. Men i Søer, hvortil der gaar offentlig Vej, og i Vandløb, der kan befares med Baad, synes jeg ikke, at der er noget til Hinder for, at man giver Fiskeriet fri. I Købstæderne gør man sig store Anstrengelser for at give en Del af Befolkningen Lejlighed til at faa en Plet Jord, hvor de om Søndagen kan tilbringe nogle Timer. Det anser man baade for nyttigt og behageligt. Jeg tror ogsaa, at det vilde være en god Foranstaltning, om Folk i højere Grad end nu kunde faa Lejlighed til at drive lidt Lystfiskeri. Jeg har ikke selv prøvet Tillokkelsen derved, men efter sagkyndige Folks Sigende skal det være en meget interessant Sport. Jeg synes derfor, at man i højere Grad skulde give Folk Lejlighed til at udnytte dette Fiskeri, og jeg henstiller til det kommende Udvalg at tage dette Spørgsmaal op.

Det samme gør jeg med Hensyn til Aalekistespørgsmaalet. Det har været drøftet indgaaende i Kommissionen, men man har der fulgt det gamle Ord, at den Sten, man ikke kan løfte, skal man lade ligge. Man har sagt, at Interesserne er i høj Grad forskelligartede, og man er derfor gaaet udenom Sagen og har ladet de gamle Aalekister bestaa, selv om de virker skadeligt for Fiskeriet. Der er ingen Tvivl om, at de paa mange Maader hindrer en rationel Udnyttelse af Fiskeriet i ferske Vande. Fjernes de, vil man kunne udnytte dette i langt højere Grad. Men i saa Fald maa man vel give Lejlighed til, at Fisken kan fanges med andre Redskaber, eventuelt ogsaa ved Aalekister ved Vandløbets Udløb, for at hindre Fiskeri i at fjerne sig. Det er jo ikke tilstrækkeligt at oplække den, man maa ogsaa fange den. Jeg haaber, at det kommende Udvalg tager dette vigtige Spørgsmaal op til en indgaaende Drøftelse,

og er der Villie til at naa et Maal, vil man ogsaa nok finde Midlerne.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger angaaende §§ 14—16, der omhandler Regulativbestemmelserne, svarende til den gamle Lovs § 9. Det fastsættes der, at hvis man ved et Fiskevand ønsker det, kan man oprette et Regulativ, der bestemmer Maaden, hvorpaa Fiskeriet skal drives, hvilke Redskaber der maa benyttes, Mindstemaalet for Fisken, Ordningen af Tilsynet, Fordeling af Udgifterne o. s. v., o. s. v. Disse Ting er der intet at sige til, naar man blot sørger for, at Regulativet affattes paa en saadan Maade, at ingen lider Skade derved. Men det har i alt Fald ikke været Tilfældet under den gældende Lov, og det vil utvivlsomt heller ikke blive det efter det her foreliggende Lovforslag, hvis det ikke ændres. Ønskes et saadant Regulativ vedtaget, kan en eller flere fiskeriberettigede udarbejde et Udkast og indkalde til et Møde. Saafremt der møder mindst Trediedelen af samtlige fiskeriberettigede, og disse repræsenterer mindst Halvdelen af det paagældende Fiskevand, og et Flertal af de saaledes mødte stemmer for Udkastet, er det vedtaget. Møder der ikke et tilstrækkeligt Antal, kan der indkaldes til et nyt Møde, og Flertallet er da det afgørende, hvis det blot raader over Halvdelen af Fiskevandet. Disse Regler er meget gode, men der er den uheldige Bestemmelse, at Folk kan give Møde og stemme for andre, naar de blot har skriftlig Fuldmagt. Jeg skal til Belysning af det uheldige heri fremdrage et enkelt særlig grelt Tilfælde. Ved Stubbesø i Jylland var der en Mand, der solgte sin Ejendom, men forpagtede Fiskeriet og samtidig Stemmeretten. Desforuden forpagtede han forskellige andre fiskeriberettigedes Fiskeriet og samtidig deres Stemmeret. Han indkaldte saa til et Møde for at faa udarbejdet et Regulativ og meddelte straks der, at han raadede over Flertallet af Stemmerne og over Halvdelen af Fiskevandet. De øvrige forlød Mødet; de syntes ikke, de havde noget at gøre der. Han indkaldte saa til et nyt Møde, og da han raadede over Flertallet af Stemmerne og Halvdelen af Fisketerritoriet, kunde han bestemme, hvorledes Fiskeregulativet skulde være. Fiskeriforeningen, altsaa denne ene Mand, vedtog et Regulativ, sendte det til Ministeriet og fik det stadfæstet. I dette Regulativ bestemmes det, hvilke Redskaber der maa benyttes. Der maa saaledes benyttes Skovlvaad, men